

The Crime of Cremation

TABLE OF CONTENTS

INTRODUCTION	1
I. THE DEBATE	2
LENIENT OPINIONS.....	2
<i>Dr. Michael Higger</i>	3
II. THE PROHIBITION.....	6
<i>Rabbi Abraham Isaac Kook</i>	6
<i>The Poskim</i>	8
III. CREMATED ASHES	12
FINAL NOTE	14

Introduction

Cremation is an ancient tradition in non-Jewish culture¹, and has its origins in idolatry².

Two centuries ago, this tradition began to resurface in Europe³, and has gained popularity in recent times. Many groups and organizations actively promote cremation as though it were a substitute for traditional burial. Sadly, many of these advocates are our Jewish brothers and sisters.

A Note of Caution: Although this paper explores the views of those who were lenient in this regard, this should not be misconstrued as an endorsement of their

(1) אוצר ישראל (ערך שריפת המתים): היונים והרומיים נהגו לשרוף את מתיהם עד שנת ג"א ת"ש, כששים שנה קודם מספר הנהוג, כמו בטיטוס (גיטין נו, ב). ואח"כ מאסו האומות בעבודה זו והתחילו לקבור את מתיהם, וקארל הגדול הקיסר הראשון שמלך באשכנז בשנת 800 גזר שכל מי שישרף גוית מת יענש במיתה.

(2) שד"ח ערך אבילות. ולהעיר מע"ז (ח, א): "כל מיתה שיש בה שריפה – יש בה עבודת כוכבים, ושאין בה שריפה – אין בה עבודת כוכבים". וראה לשון הרמב"ם (ע"ז ט, ה): "וכן יום שימות להן בו מת ויעשוהו חג אותם העושים אסורין אותו היום, וכל מיתה ששורפיו בה כלים ומקטרים קטורת בידוע שיש בה עבודת כוכבים, אין יום החג אסור אלא לעובדיה בלבד".

(3) אוצר ישראל (שם): מנהג השריפה נתחדש בשנת 1799 במהפכת צרפת, שגזרה ראשי הריפובליקא שלא לקבור המתים אלא ישרפו אותם, אך אחרי שעלה נפוליון על כסא המלוכה בטלה הגזרה, אולם הרעיון הזה הכה שורש בלב רבים מחכמי העמים ובפרט הרופאים, אשר הסכימו ליסד חברות להפיץ את הדעה הזאת בין ההמון, באמרם כי המתים הקבורים יסבו מחלות שונות בין החיים, וטוב למנוע אותן ע"י שרפת המתים.

rulings. On the contrary, they are being quoted here only to provide historical perspective, academic accuracy and to clarify the objections of the mainstream *poskim* whose rulings we accept. This disclaimer should leave no room for error with regard to the absolute prohibition of cremation.

*

I. The Debate

The following encapsulates the essence of the debate surrounding cremation, and a step by step refutation of the minority views who were later exploited by the enlightenment, reform and conservative movements, to permit cremation, G-d forbid.

Lenient Opinions

A handful of rabbis expressed lenient opinions about this matter:

1. Some thought to permit cremation altogether.⁴
2. Others ruled that if cremation was the wish of the deceased, it is to be permitted. They argued that since it is a Mitzvah to fulfill the wishes of the deceased, his wish to be cremated should be fulfilled. As for the potential violation of the corpse's honor that cremation may entail, the fact that the deceased himself wished to be cremated indicates that he did not consider it dishonorable.⁵
3. Others ruled that while one it is not obligated to fulfill a person's last wish, Jewish law approves the actions of one who chooses to do so.⁶

(4) [יענה באש \(ר' אליהו בן אמוג, ליורנו תרמ"ו\); תשובה ע"ד אפר הנשרפין \(ר' בנימין צבי שעווציק, לונדון, תרמ"ט\) ועוד.](#)

(5) תשובה ע"ד אפר הנשרפין (שעווציק, ע' 7): היכא שצוה לשורפו ואינו חושש לניוולו שפיר י"ל דמותר. ואף דלענין האומר אל תקברוהו פסקינן דאין שומעין (עיינן סי' שמ"ח) משום ספיקא דהא בעיא דלמא קבורה משום בזיונא, י"ל דשאני התם דלענין דלא לקברו איכא בזיונא טובא שמתבוזה לעין כל שרואין אותו מת נרקב ונבקע כפירש"י שם משא"כ הכא שקוברין אותו לאחר השרפה י"ל דאינו בזיון כ"כ לחיים, וע"כ שפיר דמי, היכא שצוה, ועכ"פ בלא צוה מוכח מכל זה דאסור לשרפו, אבל בצוה לשרפו אין לנו שום הוכחה שיהא אסור לקיים צוואתו ולשרפו.

(6) יענה באש (שם, ע' 24-25)... כל עקר השאלה בכל כי האי גוונא היא מיוסדת על הכלל הידוע שמצוה לקיים דברי המת אלא שלפעמים דבריו של מת מתנגדים למצותו של מקום או למנהג ישראל תורה ואז אין כח ביד המת לעקור רצונו של מקום או מנהג שנתפשט בישראל... ואם מתנגדים למה שאנו מצווים אז אין שומעין לו...

